Dosarul Nr. 1-54/2026 **PIGD: 1-26023287-32-1-26022026**
(2025871657)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

14 iulie 2026 **mun. Hîncești**

Judecătoria Hîncești, sediul Central,
Instanţa de judecată în componenţă:

Preşedintele şedinţei
Judecător Maria Ganganu
Grefier Cristina Chira și Alexandr Chiosa

Cu participarea:
Procurorului Oxana Ungureanu și Andrei Iepure
Inculpatului ***Țurcan Valeriu***
Apărătorului Sergiu Tabără

a judecat în şedinţă de judecată publică, în procedură simplificată cauza penală privind învinuirea lui

Țurcan Valeriu* **,** *IDNP *****, născut la *****, originar și domiciliat în r-nul. Telenești, s. *****, celibatar, doi copii minori la întreținere, studii medii incomplete, nesupus militar, angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, grad de invaliditate sau dizabilitate nu deține, moldovean, cetățean al RM, cu antecedente penale*

- *de comiterea infracțiunii prevăzută de art. art. 42 alin. (2) și (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal al R.M.*

La data de 26 februarie 2026, cauza penală a fost distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătoarei din cadrul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Maria Ganganu.

Procedura de citare a fost legal executată.

Partea acuzării în şedinţa de judecată, reieșind din faptul că prezenta cauză penală a fost examinată în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală la cererea înaintată de însuși inculpatul ***Țurcan Valeriu,*** luând în considerație faptul că la etapa actuală inculpatul are spre executare o altă sentință de condamnare și anume cea emisă de Judecătoria Orhei, sediul Central din 12 martie 2026 potrivit căruia i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, a solicitat recunoaşterea lui ***Țurcan Valeriu*** vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute art. art. 42 alin. (2) și (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 900 unităţi convenționale, încasarea din contul lui ***Țurcan Valeriu*** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză nr. 665 din 03.12.2025 în mărime de 1 130 lei. Corpul delict cartea de identitate cu seria SV 832167 pretins

a fi eliberată de autoritățile Române pe numele lui Țurcan Valeriu cu termen de valabilitate 25.04.2023 – 03.08.2031, recunoscută și anexată la materialele cauzei penale în calitate de corp delict prin ordonanța din 12.12.2025, după definitivarea sentinței urmează a fi păstrată la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului penal. Executarea pedepsei aplicate în prezenta cauză penală să fie executată separat de pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 12.03.2026.

Partea apărării, avocatul Sergiu Tabără, a solicitat aplicarea în privința inculpatului ***Țurcan Valeriu*** a unei pedepse sub formă de amendă în cuantum minim stabilit de lege, or careva prejudicii materiale sau morale nu sunt, inculpatul ***Țurcan Valeriu*** a înaintat o cerere de examinare a propriei cauze penale în procedură simplificată, a recunoscut vina integral, la fel a menționat acesta că are la întreținere 2 copii minori și este dispus să achite amenda într-o perioadă de maxim 2 ani de zile, prin urmare, a solicitat instanței aplicarea față de ***Țurcan Valeriu***, a unei pedepse sub formă de amendă minimă cu acordarea posibilității achitării acesteia în rate pe un termen de 2 ani.

Inculpatul ***Țurcan Valeriu*** în cadrul ședinței judiciare a susținut poziția apărătorului său solicitând aplicarea față de sine a unei pedepse cu amendă în mărime minimă prevăzută de lege pe care să o poată achita într-o perioadă de 2 ani de zile.

Asupra mijloacelor de probă administrate şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Țurcan Valeriu, manifestând intenţie directă şi urmărind scopul deţinerii şi folosirii unui document oficial fals care acordă drepturi, pe parcursul unei perioade de timp ne stabilite la moment de către organul de urmărire penală, până la 18 noiembrie 2025, acţionând de comun acord şi prin înţelegere prealabilă cu persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, a participat în calitate de complice, prin furnizarea către autorii infracţiunii a pozei fotografice cu imaginea sa facială, datelor sale de identitate şi mijloacelor băneşti, la confecţionarea cărţii de identitate pretins eliberate de autorităţile României, cu seria şi numărul SV 832167, pe numele său, cu termen de valabilitate 25.04.2023 - 03.08.2031, cu imaginea sa facială, care ulterior i-a fost înstrăinată de către autorii infracţiunii în circumstanţe ne stabilite de către organul de urmărire penală.

Tot el, ***Țurcan Valeriu***, acţionând intenţionat, a deținut cartea de identitate pretins eliberată de autorităţile României, cu seria şi numărul SV 832167, pe numele său, cu termen de valabilitate 25.04.2023 - 03.08.2031, cu imaginea sa facială, până la 18 noiembrie 2025, orele 02.50, când s-a prezentat pe sensul de „intrare” în Republica Moldova, în PTF „Leuşeni-Albiţa”, în calitate de pasager al automobilului de model „Van Hool” cu numărul de înmatriculare „IS88EDE”, când acest fapt a fost descoperit de către angajaţii poliţiei de frontieră.

Conform raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 665 din 03.12.2025 s-a constatat că, cartea de identitate pretins eliberată de autorităţile României, cu seria şi numărul SV 832167, pe numele Țurcan Valeriu, cu termen de valabilitate 25.04.2023 - 03.08.2031, este confecţionată cu folosirea utilajului computerizat cu imprimantă jet de cerneală color la imprimarea - plasei de fond, fotografiilor, rubricilor şi textelor şi nu corespunde metodei de confecţionare a cărţii de identitate autentice a României.

Conform comunicării Centrului Comun de Contact Galaţi nr. 35/33-1792CCCG din 18.11.2025, cartea de identitate cu seria şi numărul SV 832167 a fost eliberată pe numele altei persoane.

Prin urmare, acțiunile ultimului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza **art. 42 alin. (2), (5), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal al RM,** conform semnelor calificative: ***„Complicitate la confecţionarea unui document oficial fals, care acorda drepturi, acţiuni săvârşite de mai multe persoane, şi deţinerea unui document oficiat fals, care acordă drepturi, în calitate de autor”.***

În cadrul ședinței de judecată din data de 08 iunie 2026, inculpatul ***Țurcan Valeriu***, a indicat prin înscris autentic că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând instanței judecarea cauzei în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

Apărarea, în persoana avocatului Sergiu Tabără (*mandat nr. 2416111, din 23 februarie 2026, licență nr. 3539*), în şedinţa de judecată a susţinut integral poziţia inculpatului, privind examinarea cauzei în procedura simplificată.

Partea acuzării a susţinut cererea înaintată de inculpat, relatând, că nu ar exista careva obstacole legale în privinţa aplicării art. 364[1] Cod de procedură penală.

Examinând cererea înaintată de inculpatul ***Țurcan Valeriu***, instanţa prin încheierea protocolară din 08 iunie 2026, a admis cererea inculpatului cu privire la examinarea cauzei penale în procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, astfel încât din probele administrate în cadrul urmăririi penale rezultă, că fapta inculpatului este stabilită şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse inculpatului, acesta neavând şi alte probe propuse spre administrare.

Astfel, instanţa, constatând faptul că din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă, că faptele inculpatului sânt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului, pentru a permite stabilirea unei pedepse, a procedat la audierea inculpatului ***Țurcan Valeriu*** potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracţiunii încriminate a recunoscut-o integral şi judecăţii a declarat, că *recunoaște vina și anume faptul că aflându-se în Franța unde a intrat la lucru, ceea ce a fost în anul 2025, a intrat la lucru unde i s-a zis că are nevoie de buletin, însă despre ce fel de buletin anume nu i s-a spus, apoi au zis că are nevoie de buletin românesc, iar la întrebarea cum și cu cine îl poate face, i s-a zis că un om poate face și astfel a apelat la un om care pentru suma de 150 euro i l-a făcut. A menționat că acel om a cerut doar bani și i-a făcut o fotografie, la fel i-a dat acelui om și datele personale. A achitat suma de bani și apoi peste 5 zile venind la lucru, un băiat i l-a adus acel document, nu a zis nimic despre legalitate, însă susține că credeam că este un document bun. A reiterat că nu și-a dat seama că a fost un document ilegal pentru că în cinci zile un act legal nu se face, dar i-a zis acel om că se face în cinci zile. Nu știa în cât timp legal se face un astfel de act. Nu are cetățenie română la fel pe internet s-a interesat ce trebuie pentru un act românesc. Relevă că i-a dat acelui om banii și nici nu se aștepta așa repede să fie făcut actul. Se afla în Franța și nu știa ce și cum se face, nu știa că este act fals. La fel la întrebările adresate a mai menționat că buletin moldovenesc cunoaște cum se face și anume că trebuie de mers la secție de pașapoarte. În Franța pentru a obține acest document nu a fost la secția de pașapoarte, astfel își închipuia că este un act fals, ceea ce ulterior i-au spus și băieții. A deținut acest act asupra sa și la vamă cunoștea că este asupra sa actul fals. Nu a mai telefonat acel băiat care i l-a făcut dar nici nu deținea careva număr și nici nu a cerut. La vamă cunoștea că actul este fals, recunoaște acest fapt. Sentința Judecătoriei Orhei din luna martie 2026 prin care i-a fost aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată la moment nu a început executarea orelor și nici nu a fost la Biroul de Probațiune, însă v-a executa acea sentință. Solicită în prezenta cauză să fie pedepsit cu o amendă și este de acord să achite amenda în rate, lucrează oficial și primește un salariu de 28-*

29 mii lei. V-a fi în stare să achite amenda timp de un an și jumătate sau doi. Îi este cunoscut faptul că în cazul în care nu v-a achita amenda riscă să fie închis. Înțelege faptul că această carte de identitate este ilegală și nu figura în baza de date. La vamă a dat declarații, însă fiind speriat nu a declarat totul corect, iar astăzi în cadrul ședinței de judecată a declarat totul așa cum a fost de fapt, a achitat suma cerută pe card însă acum nu mai deține acel card, iar telefonul a fost furat. Acel card era unul francez cumpărat de la un magazin/bar „Casa del Tabaco", este vorba de un card bancar procurat de la ei pe care pui bani și faci tranzacții.

Culpa lui ***Țurcan Valeriu*** în comiterea infracţiunii, se dovedeşte şi prin probele administrate la faza de urmărire penală şi care se deţin la materialele cauzei penale, dar şi materialele caracterizante după cum urmează:

– *Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 18.11.2025, în cadrul căruia, în punctul de trecere a frontierei de stat Leuşeni, la pista de control pe sens de intrare în Republica Moldova, în urma controlului în linia a doua asupra pasagerului automobilului de model „Van Hool" cu numărul de înmatriculare „IS88EDE", Ţurcan Valeriu *****, a fost depistată cartea de identitate pretins eliberată de autorităţile României, cu seria şi numărul SV 832167, pe numele Ţurcan Valeriu, cu termen de valabilitate 25.04.2023 - 03.08.2031, cu indici de falsificare, care a fost ridicată. (f.d. 6);*

– *Procesul-verbal privind actele de constatare din 18.11.2025, prin intermediul căruia, Ţurcan Valeriu ***** a declarat că, venind din Franţa a fost supus controlului în linia a doua. În cadrul controlului, sub talpa încălțămintei, i-a fost depistat buletin de identitate românesc fals pe numele său. Actul i l-a făcut fratele, Ţurcan ***** şi l-a plătit. A avut nevoie de acesta pentru a intra la muncă în Franţa. Pentru act a plătit 150 euro şi peste o săptămână l-a primit. Nu cunoaşte cine a făcut actul, pentru că a vorbit fratele său, care i-a făcut şi poza. (f.d. 7);*

– *Procesul-verbal privind controlul de frontieră din 18.11.2025 cu anexă poză fotografică, conform căruia, în urma controlului de frontieră în linia a 2 asupra lui Ţurcan Valeriu *****, a fost depistată cartea de identitate pretins eliberată de autorităţile României, cu seria şi numărul SV 832167, pe numele Ţurcan Valeriu, cu termen de valabilitate 25.04.2023 - 03.08.2031, cu semne de falsificare. (f.d. 9, 12);*

– *Comunicarea Centrului Comun de Contact Galaţi nr. 35/33-1792CCCG din 18.11.2025 conform căreia, cartea de identitate eliberată de autorităţile României cu seria şi numărul SV 832167, a fost eliberată pe numele altei persoane, recunoscută în calitate de document prin ordonanţa OUP din 12.12.2025. (f.d. 14, 29);*

– *Raportul de constatare tehnico-ştiinţifică nr. 665 din 03.12.2025, conform concluziilor căruia, cartea de identitate pretins eliberată de autorităţile României, cu seria şi numărul SV 832167, pe numele Ţurcan Valeriu, cu termen de valabilitate 25.04.2023 - 03.08.2031, este confecţionată cu folosirea utilajului computerizat cu imprimantă jet de cerneală color la imprimarea - plasei de fond, fotografiilor, rubricilor şi textelor şi nu corespunde metodei de confecţionare a cărţii de identitate autentice a României. (f.d. 17-21);*

– *Cartea de identitate pretins eliberată de autorităţile României, cu seria şi numărul SV 832167, pe numele Ţurcan Valeriu, cu termen de valabilitate 25.04.2023 - 03.08.2031, recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanţa OUP din 12.12.2025 şi ataşată la materialele cauzei penale. (f.d. 22, 27);*

– *Procesul-verbal de examinare din 12.12.2025, în cadrul căruia a fost examinată Comunicarea Centrului Comun de Contact Galaţi nr. 35/33-1792CCCG din 18.1 1.2025. (f.d. 28);*

– *Procesul-verbal de audiere a martorului Busuioc Adrian din 19.12.2025, care a declarat că, activează în calitate de subofiţer superior al UCF din cadrul SPF Leuşeni-2 al DR Vest a IGPF. La 18.11.2025, aproximativ la 02:50 min., în PTF Leuşeni, pe direcţia intrare în R. Moldova, la controlul de frontieră s-a prezentat cetăţeanul Republicii Moldova, Ţurcan Valeriu, d.n. *****, domiciliat în s. *****, r-nul Teleneşti, posesor al paşaportului MDA cu seria şi nr. AP0234991, eliberat la 17.08.2023, care se deplasa în calitate de pasager al mijlocului de transport de marca „Van Hool T915" cu n/î „IS 88 EDE" (ROU), cu ruta de deplasare Franţa - Republica Moldova. Fiind supus controlului de frontieră în linia a doua, în interiorul încălţămintei, sub talpă, la Ţurcan Valeriu, a fost depistată o carte de identitate a României pe numele său, cu seria şi nr. SV 832167, eliberată la 25.04.2023, având semne vădite de falsificare. Ulterior, în cadrul procesului verbal de cercetare la faţa locului efectuat de către ofiţerul superior Iacob Sergiu, cu folosirea tehnicii din dotare, şi anume regula 1019 şi lupa criminalistică s-a stabilit că, cartea de identitate cu seria şi nr. SV 832167, eliberată pe numele Ţurcan Valeriu, are indici vizibili de falsificare şi nu coincide cu un document autentic, care a fost ridicată, împachetată într-un plic sigilat şi semnat, cu scopul efectuării constatării tehnico-ştiinţifice, iar despre aceasta s-a raportat Serviciului Dispecerat a DR Vest a 1GPF. Referitor la proveniența cărţii de identitate, Ţurcan a declarat că i-a fost confecţionată pe teritoriul Franţei de către persoane necunoscute, contra sumei de 150 euro cu implicarea fratelui său. (f.d. 30, 32);*

– *Procesul-verbal de audiere a martorului Iacob Sergiu din 19.12.2025, care a declarat că, activează în calitate de ofiţer superior al SPF Leuşeni 2 a DR Vest a IGPF. La 18.11.2025, aproximativ la 02:50 min., în PTF Leuşeni, pe direcţia intrare în R. Moldova, la controlul de frontieră s-a prezentat cetăţeanul Republicii Moldova, Ţurcan Valeriu, d.n. *****, domiciliat în s. *****, r-nul Teleneşti, posesor al paşaportului MDA cu seria şi nr. AP0234991, eliberat la 17.08.2023, care se deplasa în calitate de pasager al mijlocului de transport de marca „Van Hool T915" cu n/î „IS 88 EDE" (ROU), cu ruta de deplasare Franţa - Republica Moldova. Fiind supus controlului de frontieră în linia a doua de către Busuioc Adrian, în interiorul încălţămintei, sub talpă, la Ţurcan Valeriu, a fost depistată o carte de identitate a României pe numele său, cu seria şi nr. SV 832167, eliberată la 25.04.2023, având semne vădite de falsificare. Ulterior, în cadrul procesului verbal de cercetare la faţa locului efectuat de către mine, cu folosirea tehnicii din dotare, şi anume regula 1019 şi lupa criminalistică s-a stabilit că, cartea de identitate cu seria şi nr. SV 832167, eliberată pe numele Ţurcan Valeriu, are indici vizibili de falsificare şi nu coincide cu un document autentic, care a fost ridicată, împachetată într-un plic sigilat şi semnat, cu scopul efectuării constatării tehnico-ştiinţifice, iar despre aceasta s-a raportat Serviciului Dispecerat a DR Vest a IGPF. Referitor la proveniența cărţii de identitate, Ţurcan Valeriu a declarat că i-a fost confecţionată pe teritoriul Franţei de către persoane necunoscute, contra sumei de 150 euro cu implicarea fratelui său. (f.d. 34-36).*

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislației, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În contextul constatărilor relevate mai sus, instanța reiterează și prevederile art. 101 alin. (3), (4) CPP, conform căruia nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Prin justificarea probelor expuse prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi suficienţei acestora în coroborare cu declaraţiile inculpatului administrate în şedinţa de judecată și a probelor administrate în faza urmăririi penale, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui ***Țurcan Valeriu*** pentru comiterea acţiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată prin prisma probatoriului administrat în faza urmăririi penale.

Urmare a aprecierii şi analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanţa concluzionează, că acţiunile inculpatului ***Țurcan Valeriu*** întrunesc pe deplin semnele faptei infracţionale încadrate în baza art. art. 42 alin. (2) și (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal după indicii calificativi ***„Complicitate la confecţionarea unui document oficial fals, care acorda drepturi, acţiuni săvârşite de mai multe persoane, şi deţinerea unui document oficiat fals, care acordă drepturi, în calitate de autor”,*** fapt recunoscut de către inculpat şi confirmat prin materialele cauzei.

Astfel, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa cu certitudine a constatat faptul că inculpatul având cunoștință că pe numele său a fost perfectat o carte de identitate, acesta înțelegând că actul în cauză este unul fals, totuși, în mod intenționat l-a deținut asupra sa. Or, cum rezultă din declarațiile făcute de însuși inculpat, acesta cunoștea că este un act fals și l-a deținut asupra sa la traversarea frontierei de stat a R. Moldova, ascuns în interiorul încălțămintei, unde, ca urmare a verificărilor efectuate de către Poliția de Frontieră, a fost depistat și ridicat de la acesta.

Din materialitatea probatoriului administrat rezultă în mod clar că inculpatul ***Țurcan Valeriu*** a cunoscut încă din momentul când ar fi primit cartea de identitate, că acesta este fals, or, chiar și în cadrul audierii sale, a menționat că înțelegea faptul că un act de identitate legal în cinci zile nu poate fi perfectat, nu a formulat o cerere organelor competente în acest sens, nu a perfectat acte de împuternicire în vederea perfectării legale a documentului de o persoană terță, și nu administrat careva acte întru necesitatea perfectării acestui document, oferind astfel terțului doar datele sale personale, și permițând acestuia să îi efectueze o imagine foto, pentru acest document, astfel își dădea seama că este fals, la fel ulterior și băieții cu care lucra i-au comunicat despre faptul că actul în cauză este fals, fapt care i-a fost cunoscut inculpatului ***Țurcan Valeriu, inclusiv*** în momentul traversării frontierei de stat, mai mult ca atât, acesta intenționat l-ar fi ascuns în interiorul încălțămintei, unde a și fost identificat de către poliția frontieră.

Trebuie observat că această infracțiune este una de pericol pentru relațiile sociale relative la încrederea pe care autoritățile, instituțiile statului și persoanelor trebuie să o acorde înscrisurilor oficiale, astfel că pentru existența sa nu se impune realizarea unei urmări materiale, a unui rezultat concret.

Între acțiunea inculpatului care constituie elementul material al infracțiunii și urmarea imediată, adică starea de pericol abstract există o legătură de cauzalitate ce reiese din materialitatea faptei.

În plan subiectiv, fapta a fost săvârșită cu intenție directă, deoarece inculpatul cunoscând caracterul fals al documentului, a prevăzut rezultatul faptei sale și a urmărit producerea acestuia, deși a menționat că nu l-a utilizat și nu l-a prezentat organelor abilitate, doar l-a deținut asupra sa.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptelor şi încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conţinut probant suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăţia inculpatului. Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea faptei există și a fost analizată simultan cu elementul obiectiv a infracțiunii.

Din toate probele administrate în cauză instanţa reţine că starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare. Reţinerea săvârşirii infracţiunii în sarcina inculpatului, atrage pe cale de consecinţă răspunderea penală a acestuia şi necesitatea aplicării pedepsei raportat la pericolul social concret al faptei incriminate, în vederea restabilirii valorilor sociale ameninţate.

Potrivit art. 2 Codul penal, Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În speță, fapta incriminată lui ***Țurcan Valeriu*** a fost săvârșită la data de 18 noiembrie 2025 și a fost încadrată în baza art. art. 42 alin. (2) și (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, faptă care se pedepsește cu amendă în mărime de la 950 la 1 500 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă.

La stabilirea pedepsei, instanţa în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal al RM, ţine cont de caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Având în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prin raportare la prevederile art. 61 şi 75 Cod penal instanţa a stabilit următoarele circumstanţe:

- prin acţiunile sale inculpatul ***Țurcan Valeriu*** a comis o infracţiune gravă care face parte din categoria infracţiunilor contra autorităților publice și a securității de stat;

- potrivit revendicării/F-246 (informația din Registrul Informației Criminalistice şi Criminologice) din 12 decembrie 2025, se reține, că inculpatul ***Țurcan Valeriu***, anterior a fost atras la răspundere penale de mai multe ori, ultima condamnare fiind la data de 12 martie 2026, sentința nr. 1-235/2025 potrivit căreia Judecătoria Orhei, sediul Central a dispus a-l recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) CP aplicându-i pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în volum de 120 ore, pedeapsă care la data emiterii prezentei sentințe și anume 14 iulie 2026 , potrivit informației Biroului de Probațiune Orhei nr. 08/08/01-321 din 08.06.2026 nu este executată de către inculpat;

- potrivit informației anexate la dosar, ***Țurcan Valeriu*** la evidența medicului narcolog nu se află (f.d. 44);

Potrivit caracteristicii eliberate de Primăria com. ***** se atestă că ***Țurcan Valeriu*** din 2018 până la începutul anului 2025 a locuit în concubinaj și educa copiii concubinei din relații

anterioare, fiind familie social vulnerabilă este la evidența serviciului asistență locală, la fel din informația cunoscută, ***Țurcan Valeriu*** nu mai concubinează fiind plecat peste hotarele țării. Pe parcursul aflării în teritoriul localității nu a fost angajat în câmpul muncii, venitul îl obținea din activități ocazionale. De către rude și vecini se caracterizează mediu, anterior pe numele acestuia în adresa APL au parvenit plângeri, astfel se caracterizează de către APL – mediu (f.d. 46);

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 CP, în privința lui ***Țurcan Valeriu***, instanţa nu a stabilit or, recunoașterea vinovăției de către inculpat, invocată de către acuzator și apărare, atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 CP, în privința lui ***Țurcan Valeriu*** nu au fost stabilite.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea imputată lui ***Țurcan Valeriu*** şi încadrată în baza art. art. 42 alin. (2) și (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, se pedepseşte cu amendă în mărime de la 950 la 1 500 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani şi este o infracțiune gravă.

Având în vedere faptul, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, lipsa circumstanţelor agravante, de personalitatea inculpatului, în cumul cu circumstanţele comiterii faptei, atitudinea ultimului faţă de fapta comisă, acordând deplină eficienţă prevederilor normelor incriminate în ceea ce priveşte categoriile de pedeapsă prevăzute, instanţa de judecată consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului ***Țurcan Valeriu*** este posibilă prin aplicarea faţă de acesta a pedepsei penale sub formă de amendă în mărimea îndreptată spre limita medie prevăzută de lege. Mai mult, acesta a solicitat instanței aplicarea în privința sa a unei pedepse sub formă de amendă de rând cu categoria de pedeapsă solicitată de către acuzator.

În conformitate cu prevederile art. 80^1 alin.(1) Cod penal (introdus prin Legea nr. 83 din 14.04.2023, în vigoare 02.08.2023), în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aplicând art. 80^1 alin. (1) CP, prin reducerea limitelor minime şi maxime cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, se stabileşte noua limită minimă și maximă a pedepsei sub formă de amendă de la 712,5 la 1 125 unități convenționale.

Prin raportare la prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, că fapta a fost săvârșită cu intenție directă, precum şi faptul că inculpatul anterior a fost judecat urmând a executa pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în volum de 120 ore aplicată prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central, a recunoscut și a regretat fapta comisa,

punând în balanță ansamblul acestor considerente, instanţa apreciază că o pedeapsă sub formă de amendă, orientată spre limita medie prevăzută de lege este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găseşte proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului ca şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenţei pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.

În fapt, instanța, examinând ansamblul materialelor probatorii administrate pe parcursul urmăririi penale, reține că circumstanțele cauzei, apreciate în integralitatea lor, deși nu relevă existența unor împrejurări de cumul atenuant, care ar impune individualizarea pedepsei în limite minime stabilite de legiuitor, însă, având la bază, conduita inculpatului anterior și ulterior săvârșirii faptei, precum și a circumstanțelor personale invocate de acesta, cum ar fi întreținerea din motiv de moralitate a două persoane, lipsa contextului agravant, existența condamnărilor anterioare, oferă posibilitatea instanței de a stabili cuantumul amenzii, reieșind din limitele medii.

Totodată, instanța apreciază ca fiind neîntemeiată poziția apărătorului și a inculpatului privind necesitatea aplicării unei pedepse sub formă de amendă minimă prevăzută de legiuitor. Această concluzie se întemeiază pe analiza cumulativă a circumstanțelor reale ale faptei, a circumstanțelor personale ale inculpatului, precum și pe scopurile generale ale pedepsei penale, astfel cum acestea sunt consacrate de legislația penală, respectiv necesitatea asigurării restabilirii ordinii de drept încălcate, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și formarea unei atitudini de respect față de lege.

În acest sens, instanța reiterează că individualizarea pedepsei nu poate fi realizată exclusiv prin raportare la solicitările părții apărării sau prin simpla invocare a unor circumstanțe favorabile inculpatului, ci trebuie să rezulte dintr-o analiză complexă a tuturor împrejurărilor relevante ale cauzei. Or, în speță, circumstanțele constatate de instanță relevă un grad sporit de pericol social al conduitei inculpatului, care exclude posibilitatea aplicării unei pedepse în cuantumul minim solicitat de apărare.

Instanța atrage atenția asupra faptului că solicitarea părții apărării privind stabilirea unei pedepse penale sub formă de amendă în cuantumul minim stabilit de legiuitor nu poate fi acceptată în contextul circumstanțelor concrete ale cauzei. Stabilirea pedepsei în limitele minime prevăzute de lege presupune existența unor circumstanțe care să denote o periculozitate redusă a faptei sau o conduită sinceră și constantă a inculpatului orientată spre colaborarea cu organele de drept, circumstanțe care, în prezenta cauză, nu se regăsesc ***în mod convingător***.

În mod particular, instanța constată că, deși inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunii imputate, analiza probelor administrate în cauză denotă faptul că actul fals dobândit de către acesta a fost utilizat sau cel puțin păstrat în scop de utilizare, fiind în mod intenționat ascuns în interiorul încălțămintei. Ultimul nu este la prima abatere de ordin penal, înregistrând o pedeapsă penală aflată la faza executării. Astfel, această împrejurare relevă nu o conduită ocazională sau accidentală, ci o situație de durată în care inculpatul a menținut în posesia sa un document fals, conștient fiind de caracterul ilicit al acestuia, iar criteriile personale ale cauzei, existența antecedentelor penale active, permit instanței să pornească de la mediul pedepsei cu amenda, determinat în speță.

Totodată, instanța analizează și argumentul apărării potrivit căruia inculpatul ar avea obligația de a întreține două persoane și anume doi copii minori. Sub acest aspect, instanța

constată că inculpatul este celibatar, iar potrivit extrasul din registrul de stat al populației fiind indicat la rubrica rude pe lângă tata și mama un singur copil minor. Prin urmare, instanța atestă existența obligației legale și evidente de întreținere a unui singur copil minor.

În aceste condiții, instanța apreciază că argumentul referitor la pretinsa întreținere a două persoane are un caracter pur declarativ și nu este confirmat prin niciun element probatoriu. Or, în procesul penal, stabilirea unor circumstanțe favorabile inculpatului nu poate avea loc în baza unor simple afirmații, ci trebuie să rezulte din probe obiective și verificabile.

Mai mult ca atât, potrivit caracteristicii nr. 380 din 19.12.2025 eliberate de Primăria com. ***** se atestă că relația de concubinaj a cuplului Țurcan – Rusu nu mai este, iar cet. ***Țurcan Valeriu*** este plecat peste hotarele țării, nefiind indicat faptul că dânsul în continuare crește și educă copiii fostei sale concubine (f.d. 46).

Instanța consideră necesar să sublinieze că sarcina probei în susținerea unor asemenea argumente revine părții care le invocă, respectiv apărării. Astfel, dacă apărarea apreciază că anumite circumstanțe personale sau materiale ale inculpatului justifică aplicarea unei modalități mai favorabile de executare a pedepsei, aceasta are obligația de a prezenta probele necesare pentru a demonstra realitatea acestor împrejurări. În absența unor asemenea dovezi, instanța nu poate fundamenta soluția sa pe simple afirmații sau presupuneri.

Prin urmare, instanța reține că argumentele invocate de partea apărării rămân la nivel declarativ și nu sunt confirmate prin probe pertinente și concludente care să demonstreze existența unei situații materiale precare sau a unor obligații reale de întreținere care ar putea justifica acordarea facilității solicitate.

Or, în jurisprudența sa, CtEDO, a subliniat în mod constant că procesul penal trebuie să respecte principiul contradictorialității și al egalității armelor, însă părțile sunt obligate să își susțină afirmațiile prin probe pertinente și suficiente.

Astfel, în cauza *Barberà, Messegué and Jabardo* c. Spania, Curtea a reținut că instanța națională este îndreptățită să își întemeieze soluția pe probele administrate în mod legal în cauză și să aprecieze liber valoarea acestora, nefiind obligată să rețină ca fiind dovedite simplele afirmații ale părților, în lipsa unor elemente probatorii concludente.

În același sens, Curtea a reiterat că rolul instanțelor naționale este de a evalua credibilitatea și relevanța probelor prezentate de părți, iar acestea pot respinge argumentele care nu sunt susținute prin dovezi suficiente, fără ca o asemenea abordare să contravină garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenție. *Prin urmare, exigența ca afirmațiile apărării privind situația personală sau materială a inculpatului să fie demonstrate prin înscrisuri sau alte mijloace de probă reprezintă o aplicare firească a principiilor procesului echitabil consacrate de Convenție*.

Prin urmare, instanța consideră că doar aplicarea unei pedepse îndreptată spre limita medie prevăzută de lege, dar proporțională cu gravitatea faptei și cu persoana inculpatului, este aptă să contribuie la reeducarea acestuia și la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În raport cu aceste considerente, instanța apreciază că aplicarea unei amenzi situate în limita medie a sancțiunii prevăzute de legiuitor, și anume în cuantum de 800 unități convenționale, reprezintă o sancțiune justă, echitabilă și suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei penale.

Având în vedere toate aceste considerente, instanța reține că aplicarea unei amenzi în cuantum de 800 unități convenționale este pe deplin proporțională, echilibrată și justificată, reflectând atât circumstanțele obiective ale cauzei, cât și limitele stabilite de legiuitor pentru infracțiunea dedusă judecății. Sancțiunea astfel determinată este aptă să contribuie la realizarea scopului preventiv și educativ al pedepsei și nu depășește cadrul rezonabil al unei juste individualizări.

În același context, instanța reține că soluția privind aplicarea unei pedepse mai severe este compatibilă și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat constant că stabilirea și individualizarea sancțiunilor penale intră, în principal, în marja de apreciere a statelor, cu condiția respectării principiului proporționalității. Astfel, în cauze precum *Vinter și alții c. Regatului Unit* și *Scoppola c. Italiei (nr. 2)*, Curtea a subliniat că pedeapsa trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei și cu gradul de vinovăție al făptuitorului, având totodată un scop legitim de prevenție și descurajare a comportamentelor infracționale.

De asemenea, Curtea a recunoscut că, în situațiile în care infracțiunea este săvârșită cu intenție directă și în contextul unei conduite infracționale repetate, autoritățile naționale sunt îndreptățite să aplice sancțiuni mai ferme, apte să asigure atât prevenția specială, cât și protecția valorilor sociale ocrotite de lege. În acest sens, aplicarea unei amenzi situate în limita medie prevăzută de legiuitor nu poate fi considerată excesivă sau arbitrară, ci constituie o reacție penală adecvată și previzibilă, conformă exigențelor art. 7 și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Totodată, Curtea a accentuat în jurisprudența sa că principiul proporționalității pedepsei este un element esențial al unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, instanțele fiind obligate să motiveze în mod real și pertinent soluția privind sancțiunea aplicată. În cauza *Hadjianastassiou c. Greciei*, Curtea a subliniat obligația instanțelor de a răspunde în mod efectiv argumentelor esențiale ale părților, inclusiv în ceea ce privește justificarea pedepsei.

Astfel, instanța apreciază la caz că aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă ar duce la conştientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia faţă de ordinea de drept, regulile de convieţuire social, principiile morale şi atingerii scopului pedepsei penale. Conduita inculpatului reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în faţa instanţei de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluţionarea justă şi cu celeritate a cauzei şi la aflarea adevărului, cu respectarea exigenţelor impuse de art. 6 din CEDO, sunt aspecte de natură a genera aplicarea unei pedepse sub formă de amendă medie stabilită de legiuitor.

Cu referire la solicitarea apărătorului Sergiu Tabără în interesele inculpatului Țurcan Valeriu privind aplicarea față de ultimul a prevederilor art. 64 alin. (3) Cod penal:

Potrivit art. 64 alin. (3) Cod penal, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele la 500 la 3 000 unităţi convenţionale, iar pentru infracţiunile săvârşite din interes material – până la 20 000 unităţi convenţionale, luându-se ca bază mărimea unităţii convenţionale la momentul săvârşirii infracţiunii. Mărimea amenzii se stabileşte în funcţie de gravitatea infracţiunii săvârșite şi de situaţia materială a celui vinovat şi a familiei sale. Luând în considerare circumstanţele cauzei, instanţa de judecată poate dispune achitarea amenzii în rate timp de până la 5 ani.

La caz, instanța atestă că, în cadrul dezbaterilor judiciare, partea apărării a înaintat o cerere prin care a solicitat ca, în eventualitatea în care inculpatul va fi găsit vinovat de comiterea infracțiunii imputate, să se dispună posibilitatea achitării amenzii aplicate în rate, pe o perioadă de doi ani.

Analizând această solicitare, instanța reține că apărarea și-a întemeiat cererea pe argumentul potrivit căruia inculpatul ar avea la întreținere doi copii minori, prin urmare având obligația de a-și întreține familia, circumstanță care ar justifica acordarea posibilității de achitare eșalonată a amenzii.

În opinia apărării, faptul că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea propriei cauze penale în procedură simplificată, existența la întreținere a doi copii minori și acceptarea categoriei de sancțiuni solicitate de către acuzator sunt acele împrejurări ce ar demonstra necesitatea admiterii solicitării, iar aplicarea obligației de plată integrală a amenzii într-un termen scurt ar crea dificultăți materiale semnificative pentru acesta.

În situația descrisă, instanța apreciază că argumentele invocate de partea apărării nu sunt susținute de probe pertinente și concludente or, potrivit celor constatate supra, instanța atestă faptul că conform extrasului din registrul de stat al populației fiind indicat la rubrica rude pe lângă tata și mama un singur copil minor și anume Țurcan Valeria, iar potrivit caracteristicii nr. 380 din 19.12.2025 eliberate de Primăria com. ***** se atestă că relația de concubinaj a cuplului Țurcan – Rusu nu mai este, nefiind indicat faptul că dânsul în continuare crește și educă copiii fostei sale concubine Russu Ana (f.d. 46).

Mai mult, în cadrul ședinței de judecată, în procesul audierii acestuia în baza art. 364[1] CPP, inculpatul ***Țurcan Valeriu*** a declarat că „*lucrează oficial și primește un salariu de 28-29 mii lei,"* astfel, în opinia instanței, solicitarea părții apărării cu privire la aplicarea față de inculpatul ***Țurcan Valeriu*** a prevederilor art. 64 alin. (3) CP nu este justificată și urmează a fi respinsă. Or, inculpatul a pledat pentru o sancțiune pecuniară, acceptând și indicând asupra capacității sale de plată, or o circumstanță diferită, ar face imposibilă de principiu stabilirea unei forme pecuniare a pedepsei penale.

*Potrivit prevederilor art. 84 Cod penal „*Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.(1[1]) Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna dintre ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa, alta decât închisoarea, pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă urmând să se încadreze în maximele pedepselor prevăzute în Partea generală a prezentului cod.(2) La pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracţiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele complementare prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod, care stabilesc răspunderea pentru infracţiunile de a căror săvârşire persoana a fost declarată vinovată. Pedeapsa complementară definitivă stabilită prin cumul, total sau parţial, al pedepselor complementare aplicate nu poate depăşi termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod pentru această categorie de pedepse. (3) ***Dacă pentru infracţiunile care intră în concurs sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, şi instanţa de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător***.(4) Conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe."

Potrivit art. 87 cod penal „La cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracţiuni sau al unui cumul de sentinţe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.(2) Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.”

Instanța constată că , potrivit sentinței Judecătoriei Orhei, sediul central din 12 martie 2026 Țurcan Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 2011 alin. (1) lit. a) Cod penal iar cu aplicarea reglementărilor art. 801 Cod penat acestuia i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Sentința respectivă a devenit definitivă la data de 30 martie 2026, fapt atestat de parafa instanței aplicată în acest sens. De asemenea potrivit informației eliberate de Biroul de Probațiune Orhei nr: 08/08/01-321 din 08 iunie 2026 se atestă faptul că Țurcan Valeriu, a fost luat la evidență la 07.04.2026 în baza sentinței de condamnare din 12 martie 2026, iar pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 120 ore înregistrează termen de executare 30.03.2026 – 30.09.2027

Având în vedere faptul că, fapta pentru care a fost recunoscut vinovat Țurcan Valeriu prin actuala sentință a fost consumată prin curmare la 18 noiembrie 2025, iar sentința Judecătoriei Orhei, sediul centrala fost emisă la 12 martie 2026, în speță vin a fi incidente reglementările art. 84 alin. (4) cod penal, iar pentru că la caz, în raport cu inculpatul au fost stabilite diverse categorii de pedepse, iar pentru a asigura eficiența procedurilor, se consideră necesară în coroborare cu reglementările art. 84 alin. (3) Cod penal, și art. 87 alin. (1) și (2) Cod penal a lăsa pentru executare separată fiecare din pedepsele stabilite.

<u>Corpuri delicte</u>:

Totodată, instanţa reţine prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) CPP, la adoptarea sentinţei, urmează să fie soluţionată chestiunea corpurilor delicte, or conform prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 5) CPP, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte, în acest caz „documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate”.

Corpurile delicte – cartea de identitate cu seria SV 832167 pretins a fi eliberată de autoritățile Române pe numele lui Țurcan Valeriu cu termen de valabilitate 25.04.2023 – 03.08.2031, recunoscută și anexată la materialele cauzei penale în calitate de corp delict prin ordonanța din 12.12.2025 după definitivarea sentinței urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului penal.

<u>Cheltuieli judiciare:</u>

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluţioneze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit materialele cauzei penale (f.d. 19-24) ca urmare a efectuării raportului de constatare tehnico-științific nr. 665 din 03 decembrie 2025, au fost suportate cheltuieli în mărime de 1 130 lei.

Astfel, instanţa constată că cheltuielile judiciare în sumă de 1 130 lei, urmează a fi încasate din contul inculpatului.

Pentru a reţine concluzia în cauză, instanţa de judecată porneşte de la premisa că potrivit art. 227 alin. (2) cod de procedură penală: (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

După cum rezultă din norma art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, astfel încât instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

La caz, analizând natura juridică a cheltuielilor arătate de către acuzatorul de stat, instanţa de judecată constată că acestea deși reprezintă cheltuieli obișnuite și absolut necesare, suportate în cadrul constatării infracţiunii incriminate, fiind generate inclusiv de caracterul stabilirii vinovăţiei imputate, iar o dată cu constatarea vinovăției inculpatului, revendicarea acestora este reglementată de conduita procesuală penală.

Sau, chiar și în ipoteza în care statului îi revine obligația pozitivă de a administra probe pentru a demonstra vinovăția unei persoane, iar potrivit art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală și art. 6 par. 2 CEDO, sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 din Codul de procedură penală, după constatarea vinovăției acestuia, această prezumție este înlăturată, iar responsabilitatea de a recupera cheltuielile judiciare cade exclusiv pe seama celui vinovat.

Inculpatul **Țurcan Valeriu** și apărătorul acestuia Sergiu Tabără nu au obiectat asupra acestor cheltuieli judiciare, iar ca urmare a reglementărilor expuse supra, instanța de judecată vine să constate necesitatea admiterii cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare, or potrivit art. 227 alin. (1) şi art. 227 alin. (2) pct. 5), (3) Cod de procedură penală. Aşa cum la caz nu au fost reținute circumstanțe reglementate de art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, or acestea nici nu au fost invocate de inculpat și avocatul acestuia.

<u>Chestiunea privind măsura preventivă</u>:

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă”.

Potrivit art. 176 alin. (1), măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală

sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. *De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.*

Conform materialelor dosarului, se atestă că prin ordonanța din 23 februarie 2026 în privința lui ***Țurcan Valeriu*** a fost aplicată măsura preventivă – „obligarea de a nu părăsi țara" pe un termen de 60 zile, în acest sens fiind semnată și obligarea de a nu părăsi țara din aceiași dată, care, la data emiterii prezentei sentințe de condamnare, și anume 14 iulie 2026 este expirată de drept (f.d. 103-105).

În speță, s-a stabilit necesitatea instituirii unei pedepse sub formă de amendă, respectiv, în vederea asigurării executării prezentei sentințe, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului ***Țurcan Valeriu*** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi ţara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

În temeiul celor elucidate și expuse, călăuzindu-se de art. art. 384-385, 389, 364[1] Cod procedură penală, instanţa de judecată

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște ***Țurcan Valeriu*** vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de 42 alin. (2) și (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal şi cu aplicarea art. 80[1] alin. (1) Cod penal, se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de ***800 (opt sute) unități convenționale***, echivalentul a ***40 000 (patruzeci mii) lei***.

Se aplică în privința lui ***Țurcan Valeriu***, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Corpurile delicte – cartea de identitate cu seria SV 832167 pretins a fi eliberată de autoritățile Române pe numele lui Țurcan Valeriu - după definitivarea sentinței urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului penal.

Se încasează din contul lui ***Țurcan Valeriu*** în beneficiul statului, cheltuielile judiciare, suportate pentru raportul de constatare tehnico-științific nr. 665 din 03 decembrie 2025, în mărime de 1 130 (una mie una sută treizeci) lei.

În temeiul reglementărilor art. 84 alin (1), (3) și (4) Cod penal, constatând concurs de infracțiuni, stabilește ca pedeapsa aplicată prin actuala sentință, dar și pedeapsa aplicată prin sentința judecătoriei Orhei sediul central din 12 martie 2026 privind stabilirea a 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității aplicată lui Țurcan Valeriu – **ca urmare a reglementărilor art. 87 alin. (2) Cod penal** – **a se executa de sine stătător.**

Sentința este cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Maria Ganganu**